కథానిక

దిష్టిబొమ్మ

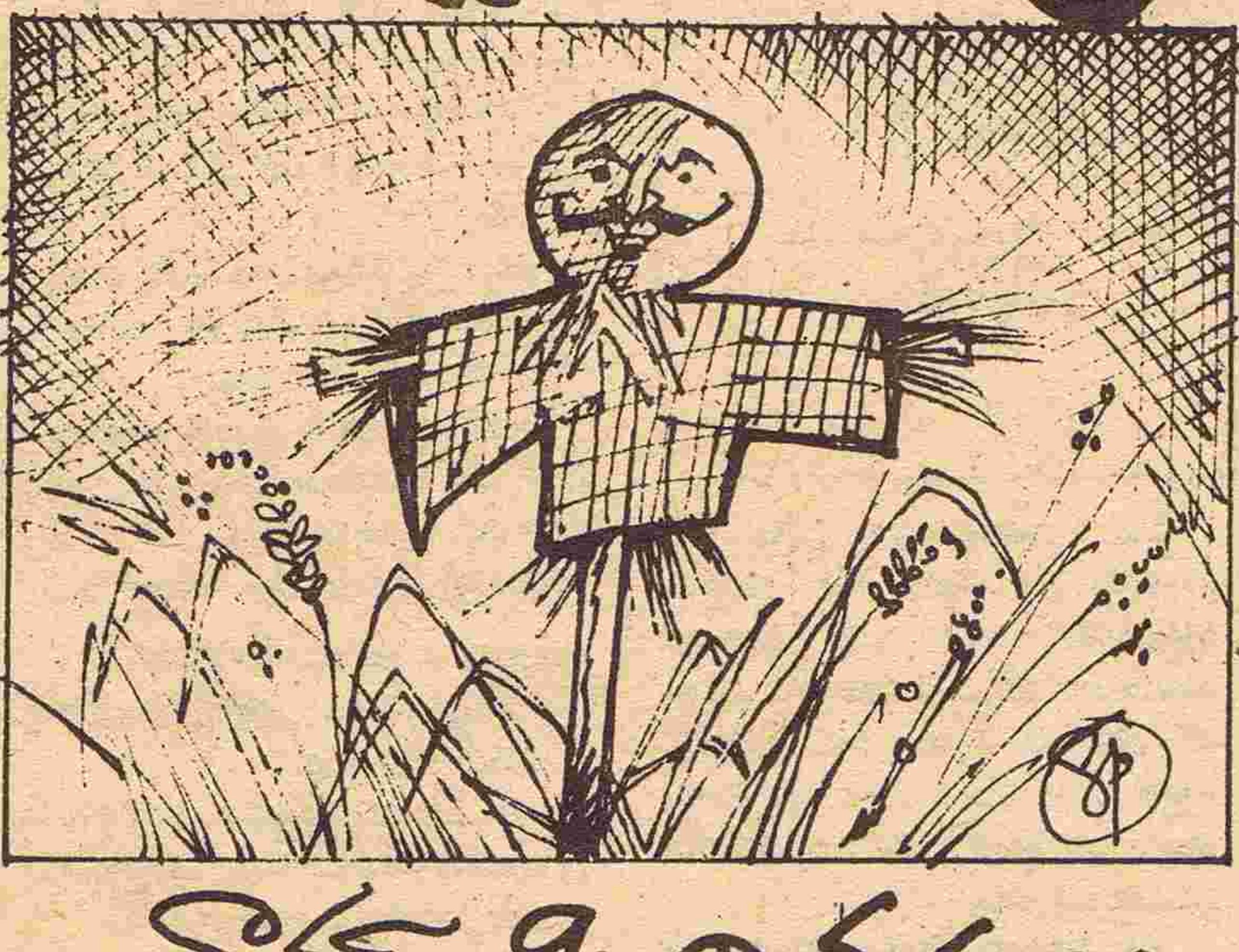

డాక్టర్ పి.వి.రమణ

పగలు, అవసాన దశలోకి జారుతున్నా వడమటి గాలి తీవ్రత తగ్గలేదు; ముఖాల్ని వాయగొడుతున్నది వడగాడ్పు. అవకాశవాద రాజకీయ నాయకుని వ్యూహాల గజిబిజికి ప్రతి రూపంగా ఆకాశం కొసన అసుర సంధ్య కక్కుతున్న విచిత్ర రంగులు; ఒక్క రంగుకూ స్థిరత్వం లేదు.

సరిగ్గా ఆ సమయంలోనే తను ఆక్రమించిన మామిడి తోపులో సకుటుంబ సమావేశం ఏర్పాటు చేశాడు రంగనాయకులు. మాసానికోమారు ఇటువంటి సమావేశం జరపటం అతనికి ఆనవాయితీ. ఇక్కడ రంగనాయకుల పాత్రను పరిమితంగానైనా పరిచయం చేయాలి. అది నా కనీస కర్తవ్యం. నాలుగు దశాబ్దాల క్రితం కేవలం బతుకు తెరువుకోసమే ఆ ప్రాంతానికి వలస వచ్చాడు రంగనాయకులు. తిండివేటలో రాజకీయం కాళ్ళకు చుట్టుకొంది. పదవికోసం పరస్పరం కత్తులు నూరుకొంటున్న ఇరువురు అర్ధరథ నాయకుల మధ్య సయోధ్య కుదర్చటానికి మధ్యవర్తి పాత్ర ధరించాల్సి వచ్చింది రంగనాయకులకు అప్పట్లో. ఆ ఇరువురి మధ్య అగాథం మరింత పెరగటంతో, వారి తరపు మధ్యవర్తిగా, నమ్మినబంటుగా ఆ పదవిపై రంగనాయకులే ఆసీనుడయ్యే పరిస్థితులు కలిసి వచ్చాయి. ఇహ ఆనాటినుండి అతని జాతకం వెనుదిరిగింది లేదు. ఆ ఇద్దరి నాయకుల ఆయువు పట్టులు పట్టి వాళ్ళను అధఃపాతాళానికి తొక్కి వేశాడు రంగనాయకులు. దీనితో ప్రాంత పరిధులేగాక, రాష్ట్ర సరిహద్దులుకూడా దాటిపోయింది అతని ప్రాభవం. ఆదిలో తలదాచుకోను కొంపలేనివాడు, ఇప్పుడు పెద్ద పెద్ద పట్టణాల్లో రాజమహళ్ళను తలదన్నే భవనాలు నిర్మించాడు. పొలాలు కొన్నాడు. పరిశ్రమలు పెట్టాడు. భార్య పేర, కొడుకుల పేర, అల్లుళ్ళ పేర అనేక వాటాలు కొన్నాడు. ఇప్పుడతనిది కుబేరుని వైభవం. ఈనాడతని నరనరాల్లో ప్రవహించేది రక్తంకాదు, రాజకీయం, చూపు చూపులోనూ రాజకీయం, అసలా మనిషే రాజకీయమయం. కలిసొచ్చిన సంపదతో భార్య బంగారంలోకి దిగిపోయింది. కొడుకులకు చదువు సరిపడక పోయినా, విలాస వినోదాలకు దాసులయ్యారు. తండ్రి దోపిడీ చేసిన ఆస్తి, సాధించిన పదవులు వాళ్ళకు మానవ జాతినియమ నిబంధనలకు అతీతుల్ని చేశాయి.

"రేయి... మనిషన్నవాడు బ్రతకటానికే పుట్టాడు. అట్లా కుక్కలూ, పందులూగూడా బతుకుతై. తిన్నా తినకపోయినా రోజులు వెళ్ళదీస్తాయి. మీరు ఎదుటివాళ్ళను బుజ్జగిస్తారో, బురిడీ కొట్టిస్తారో, ఏం జేస్తారో నాకు తెలియదుగాని, ఆళ్ళ తలలమీద నడిచి పోయేట్లుగా పెరిగిపోవాలి. అంటే ఆళ్ళ చూపు మీ పాదాలవరకే, పరిమితం కావాలి; ఇదే రాజకీయం అంటే; ఆనాడెప్పుడో కత్తులూ, కటార్లతో రాజ్యాలు జయించే వాళ్ళట; ఇప్పుడు రోజులు మారాయి. ఈ ప్రజాస్వామ్యంలో మనం డబ్బుతో, దగుల్బాజీ పన్నతో పదవులు సాధించుకోవాలి. మీరనుకొన్నవి ఎదుటాడి నోరు జారించి సాధించలేనప్పుడు, ఆడినోరు మూయించైన సాధించుకోవాలి; అంటే ఆణ్ణి సఫా చేయించటానికి వెనుకా ముందాడగూడదు; ఆ పని మనకాదున్న గూండాలకప్పజెప్పాలి. ఇక్కడ నీతి, ధర్మం అనే చచ్చు మాటలు పనికిరావు. అవేవో సన్నాసి వెధవలు రాసిన పుస్తకాల్లోనే వుండి పోతాయి. అందుకే మీకు చదువురాక పోయినా పట్టించుకోలేదు. ఉల్లాగా తిరుగుతున్నా, జల్సాగా తాగుతున్నా నే నడ్డు పెట్టలేదు. ఎందుకు? ఇయ్యన్నీ అలవడితేగానీ, రాజకీయాల్లో వొద్దు చేరలేదు. మనం ఇట్లా తిరుగుతూ, తాగుతూనే, లిమిట్స్ దాటిపోకుండా, ఎదుటాడు లిమిట్స్ దాటి బజార్లో, బోర్లాపడేట్టు ప్రయత్నించాలి. అప్పుడు వ్యవహారం మనది, వ్యసనం ఆడిదీ అవుతుంది... అర్థమవుతున్నదా...?" తను చెప్పదల్చుకొన్న విషయానికి, ముందుగా ఇస్తున్న ఉపోద్ఘాతం తన కుటుంబ సభ్యులను ఏ విధంగా ప్రభావితం చేస్తున్నదీ ఓరకంటితో పరిశీలించసాగాడు రంగనాయకులు. ఇప్పటి దాకా అతని పదవి, అది తెచ్చిన ఐశ్వర్యంలో తలమునకలా తబ్బిబ్బైపోయి, సంబాళించుకోలేని స్థితిలో ఉండిపోయిన భార్యకు ప్రస్తుతం భర్తపోకడ కొరుకుడు పడనట్లుగా ఉండిపోయింది. అప్పుడప్పుడు కన్నీరుగూడా తెప్పిస్తున్నది. "ఎంత రాజకీయమైనా ఇంత బరితెగింపా?" అన్న ఆలోచనే ఆమెను క్రుంగదీస్తున్నది. తల్లి అవస్థ పసిగట్టిన కొడుకులు, తండ్రిపట్ల విముఖత చూపెట్టే ధైర్యంలేక ముభావంగా ఉండిపోతున్నారు. తాడోపేడో తేల్చుకోవాలన్న తెగింపుతోగాక, తండ్రి మనసులోని మర్మాన్ని తెలుసుకోవాలనే భావంతో, రంగనాయకులుతో అన్నాడు పెద్ద కొడుకు.

"నాన్నా... మీ వ్యవహారం బాగాలేదు"

"ఏమైందిరో" రాజకీయ నిబ్బరంతో అడిగాడు రంగనాయకులు.

"అమ్మను ఏడపించటం ఎందుకు?"

"ఏమైంది మీ అమ్మకు?"

"మీకు తెలియదా?" కళ్ళొత్తుకొంటూ అంది భార్య.

"మీ అందరికీ ఏం తక్కువ చేశాను?" రంగనాయకుల ప్రశ్న. అతని ప్రశ్నకు నలికుల్నుండి సమాధానం రాలేదు. రాదనీ అతనికి తెల్సు. ఇంత తిండితిని తోకాడించే కుక్కపిల్లలు. ఉబుసుపోక మొరిగినట్లుగా అన్పించాయి అతనికి వాళ్ళ మాటలు.

"కార్లమీద తిరుగుతున్నారు కాలు కింద పెట్టకుండా. వీసమెత్తు శ్రమలేకుండా విలాసంగా బ్రతుకుతున్నారు. ఈ రాష్ట్రంలోని ఆ మాటకొస్తే, ఈ దేశంలోని కొన్ని లక్షల మంది బడుగు జీవుల కడుపుకొట్టి, శ్రమంటే తెలియని అంబోతుల్లా పెంచుకొస్తున్నాను మిమ్మల్ని. ఎంతగా సిగ్గూ ఎగ్గూ విడిచి మీరు ప్రవర్తిస్తున్నా, చట్టాన్ని మీ చేతుల్లోకే తీసుకొని కాని కార్యాలెన్నో చేస్తూ వస్తున్నా, అడ్డు చెప్పే వ్యక్తిగాని, అదుపు చేసే శక్తిగాని లేనంత స్థితిలో నా పదవి ఉంది. ఇంకా ఏం రోగ మొచ్చిందని నసుగుతున్నారు మీరు; చెప్పండి?" వాళ్ళనుండి ఏదో తెల్సుకోవాలని గాక, తాను చెప్పబోయే రాజకీయ తర్కానికి వాళ్ళను మచ్చిక చేసుకోవాలన్న భావంతో అడిగాడు రంగనాయకులు.

"ఏదేమైనా మీరిట్లా తెగిస్తారనుకోలేదు" భార్యగునిసింది.

"ఏమైంది?"

"దానికి సిగ్గులేకపోయినా మీ బుద్దేమైంది?"

"నీ చెల్లేలేగా! పరాయి ఆడది గాదుగా?"

"అందుకే ఏడుస్తున్నాను"

"ఇకముందేడవకు"

"భర్త పోయాడన్న బాధతో క్రుంగిపోతున్నదని తెల్సి, దానికి కాస్త సాయపడమన్నానుకాని, దాన్నే తెచ్చి ఉంచుకోమన్నానా? ఇప్పుడు దానితోడిదే లోకమన్నట్లుగా, దాని చుట్టూనే తిరుగుతున్నారు. ఇది మీకు తగదు" భార్య కంఠంలో ఒకింత వాడిని పసిగట్టాడు రంగనాయకులు.

"అట్లా ప్రతిపక్షంలా పేచీలు పెట్టక, నువ్వు చెప్పేది నువ్వు చెప్పు; నా వివరణ నేనిస్తాను" రాజకీయ గుంభనంగా అన్నాడు రంగనాయకులు.

"భార్య చెల్లెల్ని ఈ ఊళ్ళోనే ఉంచి, దానితోనే ఊరేగుతున్నాడని నలుగురూ నా ముందే చెవులు కొరుక్కొంటున్నారు" మళ్ళీ ముక్కు చీదింది భార్య. తన ప్రబోధానికి సమయం ఆసన్నమైందనిపించింది రంగనాయకులుకు.

"పిచ్చిదానా... అందుకే పుట్టేన ప్రతి వెధవా కొంత రాజకీయం వంట పట్టించుకోవాలంటాన్నేను. నేను చేసిన పనిని ప్రతిపక్షంలా విమర్శిస్తున్నావేగాని, అందులోని రాజకీయ కిటుకును అర్థం చేసికోలేకపోతున్నావ్. నిన్నూ, నీ సంతానాన్ని మరింత సుఖంగా ఉంచటానికే ఈ పని చేశాను. ఈ రాజకీయంవల్లా, నేనున్న పొజిషన్‌వల్లా, ప్రతి ఛోటా బడా నాయకుడు, అధికార్లూ నా దగ్గరకు వచ్చి పోతుంటారు. దీనికితోడు మనకు సొంత వ్యాపారాలు పెద్ద ఎత్తున ఉన్నాయి. ఇట్లా వచ్చిన ప్రతి వెధవకూ, మర్యాదకోసం కాకపోయినా, మన పన్లు సానుకూల పర్చుకొనేందుకు ఎన్నో సదుపాయాలు కలుగచెయ్యాలి. ఒకడికి సుష్టుగా తిండి పెడితేనే మురిసిపోతాడు. మరొకడు తిండితో పాటు తాగుడు కావాలంటాడు, సమకూరుస్తాం; మరో వెధవకు ఇవేవీ సరిపోవు; మరో దానిమీద మోజు పడతాడు; ఆడదాని పొందు కోసం అంగలారుస్తాడు. వాడి కోరికా తీర్చాలి; అప్పుడే ఆ వెధవ శాంతిస్తాడు. మనకు బానిసవుతాడు; ఇట్లా ఆడదాని మీద మనసుపడ్డ వెధవకు, బజార్లు సరుకును పంపకం చేస్తే, వీడు విజయం పొందినట్లు భావించడు. సంసారం చేసే స్త్రీని గుట్టు చప్పుడుగాకుండా మనం వాడి కొరకు పంపినట్లు వాడికి నమ్మకం కలగాలి; ఆ ఆడదిగూడా నా వైపునుండే పంపినట్లు వాడికి నమ్మకం కలగాలి; అప్పుడే ఆ వెధవ నన్ను పరోక్షంగా జయించినంతగా సంబరపడిపోతాడు; విర్రవీగిపోతాడు; ఎదుటివాడి స్త్రీని లోబర్చుకోవటమంటే, ఎదుటివాడి సమస్తాన్ని జయించిన దానికిందనే లెక్క ఈ రాజకీయాల్లో; ఈనడేగాదు; ఏనాడైనా ఇది ఇంతే; ఆనాడు రావణాసురుడు సీతనెత్తికెళ్ళిందిగూడా ఈ ఉద్దేశ్యంతోనే రాముణ్ణి బెంబేలెత్తించి, జుట్టుపీక్కొనేట్లు చేయాలనుకొన్నాడు; చేశాడు వింటున్నావా?" భార్య వైపు పరిశీలనగా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు రంగనాయకులు. నివ్వెరబోయిన భార్య నోరెళ్ళబెట్టి రంగనాయకుల్నే చూస్తూ ఉండిపోయింది. కొడుకులవైపు చూశాడు రంగనాయకులు. వింతగా, విడ్డూరంగా, ఒకింత సందేహంగా తనవైపే కన్నార్పకుండా చూస్తూ ఉండిపోవటం గమనించాడు. తన ప్రవచనాన్ని మరింత గూఢంగా కొనసాగించాడు.

"చేలో పైరు పచ్చగా, ఏపుగా ఎదిగి కళకళలాడుతున్నప్పుడు దానికి రక్షణగా "దిష్టిబొమ్మ"ను పెతడాం; ఎందుకు? ఏ కుళ్ళుబోతు సన్నాసి వెధవల చూపూ ఆ పైరుమీద పడకూడదనీ, ఆ దిష్టిబొమ్మమీదనే పడాలనీ. అవునా..., మరిప్పుడు నా కోసం వచ్చిన ఆ వెధవల్లో, ఆడదానిమీద ఉబలాటంతో ఉన్న వెధవ చూపు ఏదైనా నా ఇంట్లో వాళ్ళమీద పడతే..., అది ఆడికీ, నాకూ ప్రమాదం; నువ్వు పెద్దదానిలా ఆడుపిస్తాయి కొబట్టే, అటువంటాడి చూపులు తిరుగులేకుండా నీ కూతురిమీద పడతై. అదిగో... అప్పుడే వస్తుంది భూకంపం; నేనైనా మీ క్కావలసిన సుఖాల్ని, భోగాల్నీ అందీయగలనుగాని, మీలోని కోరికల్ని అరికట్టలేమొగా; కాలు జారకుండా కాపలాకాయలేనుగందా; పైగా, నీ కూతురికి వయసొచ్చింది. అవేవో చదువులంటూ ఊరేగుతూంది; ఈ కాలపు చదువులు చదివినోళ్ళకు, నీతులు, కట్టుబాట్లూ అంటే మా లావు కడుపుమంట. ఆ కడుపుమంటతోనే, ఆ చూపులు పడ్డ వెధవెవడితోనో ఏకమై, కడుపు చేయించుకొంటే... కురుక్షేత్ర సంగ్రామమవుద్ది; నా రాజకీయం తిరగబడుతుంది, అవునా..., అందుకే ఇంతగా ఆలోచించే, పచ్చని పంటలాంటి మిమ్మల్ని రక్షించాలనే, 'దిష్టిబొమ్మ' లాంటి నీ చెల్లెల్ని ఉంచుకొన్నాను. ఉంచుకొన్నానంటే దాంతో ఏదో మన్మథ శృంగారాలు వెలగబెడుతున్నానని అనుకోగూడదు మీరు.

పైగా దానికీ రాజకీయం వంట బట్టిందిలే; విలాస జీవితంతోపాటు, ఆ వచ్చిన వెధవలద్వారా ఏదో ఒక పదవి సాధించుకోవాలని నీ చెల్లెలూ కలలుగంటూంది. ఇప్పుడు చెప్పండి; ఈ సంపద, ఈ పదవీ, ఈ భోగం మరింత పెంచుకొని, తద్వారా మీ అందరి స్థాయీ పెంచుకోవాలనుకుంటున్న నా ప్రయత్నంలో మీకేదైనా తప్పు కన్పిస్తున్నదా? నీతి, న్యాయం అనేవి ప్రపంచకంలో ఉండొచ్చు; నేను కాదనను; కాకపోతే అవి మనకు సరిపడవు; అంతే; అవే కావాలనుకొన్నవాడు పస్తులుంటాడు; వద్దనుకొన్నవాడు మనలాగా పైలా పచ్చీసులాగ ఉంటాడు. కాబట్టి... మీ సుఖ జీవనం కొరకు ఆ 'దిష్టిబొమ్మ'ను అట్లాగే ఉంచమంటారా? లేక నా చేత నా మరదలు 'దిష్టిబొమ్మ'ను ఊడబెరికించి, పచ్చని పైరులాటి మీరు అధోగతి పాలవుతారా? తేల్చి చెప్పండి" చెప్పటం ఆపి అందరివైపూ పరిశీలనగా చూశాడు రంగనాయకులు. భార్యవైపు గుచ్చి గుచ్చి మరీ చూశాడు; ఇదంతా అర్థంగానంత అయోమయంలో తన్నుకుపోతూ ఉండటంచూసి మందహాసం చేశాడు రంగనాయకులు.

"నీ ఇష్టమే మా ఇష్టం; నీ రాజకీయమే మాదిగూడాను" సంబరంగా అన్నాడు చిన్న కొడుకు; మెచ్చుకోలుగా అతనివైపు చూశాడు రంగనాయకులు.

"నమ్ముకొన్న ప్రజల్ని నీవు నిలువునా దోచావని, అన్యాయంగా కోట్లుకూడబెట్టావనీ, నీ వ్యతిరేకులంతా ప్రచారం చేస్తున్నారు కదా; ఒకేళ ఇదంతా బయటపడి, ఈ ఆస్తంతా మళ్ళీ ప్రజలపరమై, నీకేదైనా శిక్షపడితే మా గతేంటి; మే మెట్లా బ్రతకాలి?" సందేహ పీడితుడై పెద్ద కొడుకు అడిగాడు. రంగనాయకులు ఓ మారు పెద్ద కొడుకువైపు చూసి ఫెళ ఫెళమంటూ నవ్వాడు;

"హారే... ఎర్రికూనా... అడ్డమైన గడ్డీ తినటానికి నోరూరించేది రాజకీయమే; అసలే గడ్డీ తినలేనివాడు రాజకీయాల్లో ఇమడలేడు; ఇప్పుడు నామీద ఆరోపణలు చేసినాళ్ళుగూడా 'గడ్డీ తిన్నాళ్ళే; కాకపోతే అళ్ళకన్నానే నెక్కువ తిన్నా; నాకెక్కువ కల్సొచ్చిందనే ఆళ్ళ ఏడుపు. గుబులు పుట్టినప్పుడు గాడిదలరిచినట్లు ఇందుకే అప్పుడప్పుడూ అరుస్తుంటారాళ్ళు నన్నుజూసి; ఇహ నే తిన్నది బయటపడటం, శిక్షపడటం అంటావా; అది జరగనుగాక జరగదు; జరిగితే ఈ ప్రజాస్వామ్యం ఉండదు. అది అంతే; స్వాతంత్ర్యవచ్చి ఇన్నేళ్ళయిందిగదా; ఇన్నేళ్ళనుండి ఎందరో ప్రజానాయకులై, ప్రజాస్వామ్యం పేరు చెప్పుకొని, ప్రజల ధన మానాల్ని ఎంతగానో దోచుకున్నారుగంద; ఆ దోచుకొన్నవి పబ్లిక్‌గానే కన్పిస్తూనే ఉన్నాయి గంద; భవనాల రూపంలో, పొలాల రూపంలో, పరిశ్రమల రూపంలో, విలాస జీవితం రూపంలోనూ; ఇప్పుడు చెప్పు ఒక్క ప్రజానాయకుడి అడ్డమైన ఆస్తినీ, మళ్ళీ ప్రజలెక్కడైనా స్వాధీనం చేసికోగలిగారా? అట్లాంటి చర్యనైనా ఏ ప్రజాప్రభుత్వమైనా, ఈ దేశంలో ఎప్పుడైనా చేసిందా? మేమేం మా ఆస్తుల్ని రహస్యంగా జేబులో పెట్టి తిరగటం లేదుగా; ఇక నాకు శిక్ష అంటావా; నాయకులమందరమూ దొంగలమైనప్పుడు శిక్ష వేయించేదెవడు? ఏదో అక్కసు కొద్దీ ఒకడిమీద ఒకరం ఆరోపణలు చేసికొంటాం అంటే... శత్రువుల్లాగా మేం పైకి కన్పిస్తాం గానీ, అన్ని పార్టీల వాళ్ళమూ మిత్రులమే. కాబట్టి... నాప సన్నాసీ... అనవసరంగా కంగారుపడకు. అందుకనీ, నీ వెప్పుడూ ఇట్లాటి సన్నాసి భయాలు పెట్టుకోమాకు" పెద్ద కొడుక్కు బోధించాడు. రంగనాయకులు;

"ఒరే చిన్నాడా..., ఈ ప్రజాసేవకు నా వారసుడవిగా నీ మీద నే కొద్దిపాటి ఆశ ఉందినాకు. ఇప్పుడు పైరు, పాముల విషయం, వాటి రక్షణకు అవసరమయ్యే 'దిష్టిబొమ్మ' లేమిటోగూడా వివరించాను. ఇప్పుడు నీ ముందు 'పజిల్' లాటిదొకటి పెడుతున్నాను. దాన్ని నువ్వు సాల్వ్ చేస్తే నా వారసుడివిగా నీకు ఢోకా ఉండదు.

"అదేమిటో, ఇంకా నీవు చెప్పందే" చిన్న కొడుకులో ఆరాటం. "ఆగాగు; 'ఎగిరి పడకు' ఇప్పుడు నేను ఈ రాజకీయాల్లో ఇంతగా పాపులర్‌గావటానికి, సంపాదించటానికీ, నాకు 'దిష్టిబొమ్మ'లా సహకరించిందేమిటి?" ప్రశ్నవేసి చిన్న కొడుకువైపు చూశాడు రంగనాయకులు.

"ప్రజాస్వామ్యం" ఠకీమని చెప్పాడు చిన్న కొడుకు.

"అందుకే అన్నాను తొందరొద్దురా. అని మరింత నిక్కచ్చిగా చెప్పాలి"

"ప్రజాసేవ" యుక్తిగా అన్నాడు చిన్న కొడుకు; పొంగిపోయాడు రంగనాయకులు.

"అదదీ... ఇప్పుడొచ్చావ్ రాజకీయంలోకి రాజకీయ వ్యాపారంలో 'దిష్టిబొమ్మ'ను ఎంచుకోటంలోనే మన విజయం ఆధారపడి వుంటుంది. ఇప్పుడిలా మీకందరికీ జ్ఞానోదయం అయిందనీ, అన్నిబాధలూ, భయాలు తీరిపోయాయనే నమ్ముతున్నాను; ఈ సమావేశాన్ని ఇంతటితో ముగింప జేస్తున్నాను" రంగనాయకులు తృప్తిగా అన్నాడు; అప్పటికే వెలుగును నిర్దాక్షిణ్యంగా మింగిన కటిక చీకటి నలువైపులా ఆక్రమించింది.

కథా రచయితలకు ఆహ్వానం

తెలుగువారి జీవనాన్నీ, సంస్కృతినీ సంఘర్షణనీ ప్రతిబింబించే కథలను 'ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి' ఆహ్వానం పలుకుతోంది.

మానవ జీవనంలోని వివిధ కోణాలమీద వెలుగు ప్రసరించే, ఆసక్తికరమైన కథలకు ప్రాధాన్యత వుంటుంది. కథలు నాలుగు లేక ఐదు అరఠావులకు మించకూడదు. కనీసం 2,500 పదాలకు తగ్గక ఉండాలి! కథలు ఈ కింది చిరునామాకి పంపించాలి.

ఎడిటర్..
'ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి' ఆంధ్రజ్యోతి దినపత్రిక,
బంజారా హిల్స్, రోడ్ నెం.3,
హైదరాబాద్- 500 034